

1 Ganesha Atharva Sheersham

1.1 Anuvaka 0

ॐ भ॒द्र॒ङ् क॒र्णे॒भिश् शृ॒णु॒ यामं॑ दे॒वाः ।
भ॒द्रं प॑श्ये मा॒क्ष भि॒र्य ज॑त्राः ।
स्थि॒रै रङ्गै॑स् तुष्टु॒वाग्ं संस्तु॑ नू॒भिः ।
व्यशे॑म दे॒वहिं॑ त॒यँ दा॑युः ।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः ।
स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्व वे॑दाः ।
स्व॒स्तिन॒स् ताक्ष्यो॑ , अरि॑ष्टनेमिः ।
स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पति॑र्दधातु ॥
ॐ शान्ति॒-शान्ति॒-शान्तिः॑ ॥

1.2 Anuvaka 1

ओन् नम॑स्ते गु॒णप॑तये ।
त्वमे॒व प्र॒त्यक्ष॑न् तत्त्वंमसि ।
त्वमे॒व के॒वल॒ङ् कर्ता॑ ऽसि ।
त्वमे॒व के॒वलं॑ हर्ता॑-ऽसि ।
त्वमे॒व के॒वल॒न् धर्ता॑-ऽसि ।
त्वमे॒व सर्व॑ङ् खल्विदं ब्रह्मा॒सि ।
त्वं साक्षा॑ दा॒त्मा-ऽसि॑ नि॒त्यम् ॥ 1 ॥

1.3 Anuvaka 2

ऋतं वृचि । संत्यं-वृचि ॥ 2 ॥

1.4 Anuvaka 3

अव त्वं माम् । अवं वृक्तारम् ।
अवं श्रोतारम् । अवं दातारम् । अवं धातारम् ।
अवानू चा नमंव शिष्यम् । अवं पृश्नात् तात् ।
अवं पुरस्तात् । अवोत्तरात्तात् ।
अवं दक्षिणात्तात् । अवं चोर्ध्वात्तात् ।
अवा धुरात्तात् । सर्वतो मां पाहि पाहिं समुन्तात् ॥ 3 ॥

1.5 Anuvaka 4

त्वं वान् मयस् त्व-ज्चिन्मयः ।
त्व मानन्द मयस् त्वं ब्रह्ममयः ।
त्वं सच्चिदा नन्दाद् विंतीयो-ऽसि ।
त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि ।

त्वञ् ज्ञान मयो विज्ञा नम यो-ऽसि ॥ ॥

1.6 Anuvaka 5

सर्वञ् जगदिदन् त्वत् तो जायते ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वत् तस् तिष्ठति ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वयि लयं मेष्यति ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वयि प्रत् येति ।
त्वं भूमि रापो-ऽनलो-ऽनिलो नृभः ।
त्वञ् चत्वारि वाक् पदानि ॥ 5 ॥

1.7 Anuvaka 6

त्वङ् गुण त्रयातीतः । त्वं अवस्था त्रयातीतः ।
त्वन् देह त्रया तीतः । त्वङ् काल त्रयातीतः ।
त्वं मूला धारस् थितो-ऽसि नित्यम् । त्वं शक्ति त्रयात्मकः ।
त्वां-योगिनो ध्यायन्ति नित्यम् ।
त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुस् त्वं रुद्रस् त्व मिन्द्रस् त्व मग्निस्
त्वं वायुस् त्वं सूर्यस् त्वञ् चन्द्रमास् त्वं ब्रह्म भूर्भुवस् स्वरोम् ॥ 6 ॥

1.8 Anuvaka 7

गुणादिं पूर्वं मुच्चार्य वर्णादिन् तद नन्तरम् ।
अनुस् वारः परं तुरः । अर्धेन् दुल सितम् ।
तारेण ऋद्धम् । एतत् तव मनुस्व रूपम् ।
गकारः पूर्वं रूपम् । अकारो मध्यम रूपम् ।
अनुस् वारश् चांन्त्य रूपम् । बिन् दुरुत्तर रूपम् ।
नादः सन्धानम् । सगं हिता सन्धिः ।
सैषा गाणेश विद्या । गणक ऋषिः ।
निचृद् गायत्रीच् छन्दः । श्री महा गणपतिर् देवता ।
ओ-ङ्ग-ङ्गणपंतये नमः ॥ 7 ॥

1.9 Anuvaka 8

एक दन्ताय विद्महे वक्र तुण्डाय धीमहि ।
तन्नो दन्ती प्रचोदयात् ॥ 8 ॥

1.10 Anuvaka 9

एक दन्तञ् चतुर् हस्तं पाश मङ्कुश धारिणम् ।
रदञ्च वरदं हस्तैर् बिभ्राणं मूष कध्वंजम् ।
रक्तं लम्बोदरं शूर्प कर्णकं रक्त वासंसम् ।

रक्तं गुन्धानुं लिप्ताङ्गं रक्त पुष्पैस् सुपूजितम् ।
भक्तांनु कम्पिनन् देवज्ज गत् कारणं मच्युतम् ।
आविर् भूतज्च सृष्ट्यादौ प्रकृतेः पुरुषात्परम् ।
एवं ध्यायति यो नित्यं स योगी योगिनां वरः ॥ 9 ॥

1.11 Anuvaka 10

नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथ पतये
नमस्ते-ऽस्तु लम्बोद रायैक दन्ताय विघ्न विनाशिने
शिवसुताय श्री वरद मूर्तये नमो नमः ॥ 10 ॥

1.12 Anuvaka 11

एतद थर्व शीर्षं योऽधीते स ब्रह्म भूयांय कल्पते ।
स सर्व विघ्नैर्न बाध्यते । स सर्व त्रसुखं मेधते ।
स पञ्च महापापात् प्रमुच्यते ।
साय मन्धीयानो दिवसकृतं पापं न नाशयति ।
प्रात रन्धीयानो रात्रिकृतं पापं न नाशयति ।
सायं प्रातः प्रयुज्जानो पापो-ऽपापो भवति ।
सर्व त्राधी यानो ऽपविघ्नो भवति । धर्मार्थ काम मोक्षञ्च विन्दति ।
इदम थर्व शीर्षं मशिष्यायं न देयम् ।
यो यदि मोहाद् दास्यति स पापीयान् भवति ।

सहस्रा वर्त नाद्यं यङ्कामं मधीते तन्त मनेन साधयेत् ॥ 11 ॥

1.13 Anuvaka 12

अनेन गणपति मंभि षिञ्चति स वाग्मी भवति ।
चतुर् थ्या मनश् नन् जपति स विद्यां वान् भवति ।
इत्य थर्वण वाक्यम् ।
ब्रह्माद्या वरणं विद्यान् नबि भेति कदाच नेति ॥ 12 ॥

1.14 Anuvaka 13

यो दूर्वाङ् कुरैर्य जति स वैश्रव णोपमो भवति ।
यो लाजैर् यजति स यशोवान् भवति । स मेधावान् भवति ।
यो मोदक सहस्रेण यजति स वाञ्छित फलमं वाप्नोति ।
यस् साज्य समिद् भिर्यजति स सर्वं लभते स सर्वं लभते ॥ 13 ॥

1.15 Anuvaka 14

अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग् ग्राह यित्वा सूर्य वर्चस्वी भवति ।
सूर्यग्रहे मंहा नद्यां प्रतिमा सन्निधौ वा जप्त्वा सिद्ध मन्त्रो भवति ।
महा विघ्नात् प्रमुच्यते । महा दोषात् प्रमुच्यते ।

महा पापा॑त् प्रमुच्यते । महा प्रत्य वाया॑त् प्रमुच्यते ।
स सर्व॑ विद् भवति स सर्व॑ विद् भ॒वति ।
य एवं वे॒द । इत्यु॑प॒निषत् ॥ 14 ॥

1.16 Anuvaka 15

ॐ भ॒द्रङ् कर्णे॑भिश् शृणु॑ यामं दे॒वाः ।
भ॒द्रं प॑श्ये मा॒क्ष भि॒र्य ज॑त्राः ।
स्थि॒रे रङ्गै॑स् तुष्टु॒वाग्ं संस्त॑ नूभिः ।
व्यशै॑म दे॒वहिं॑ त॒यँ दा॑युः ।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः ।
स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्व वे॑दाः ।
स्व॒स्तिन॒स् ताक्ष्यो॑ , अ॒रि॑ष्टनेमिः ।
स्व॒स्ति नो॑ बृ॒हस्प॑तिर्दधातु ॥
ॐ शान्ति॑-श्शान्ति॑-श्शान्तिः॑ ॥

2 Purusha Sooktam

2.1 Beginning

ओं तच्छं॑ योरावृ॑णीमहे । गा॒तुं य॒ज्ञाय॑ ।
गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये । दैवी॑ः स्व॒स्तिर॑स्तु नः ।

स्व॒स्ति॒र्मानु॑षेभ्यः । ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भे॒ष॒जम् ।
शन्नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑ । शं चतु॑ष्पदे ॥
ओं शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

2.2 Moolam

ओं स॒हस्रं॑शीर्षा॒ पुरु॑षः । स॒हस्रा॑क्षः स॒हस्रं॑पात् ।
स भूमिं॑ वि॒श्वतो॑ वृ॒त्वा । अत्य॑तिष्ठद्दशाङ्गुलम् ।
पुरु॑ष ए॒वेद॑गं सर्व॒म् । यद्भू॑तं यच्च॒ भव्य॑म् ।
उ॒तामृ॑त॒त्वस्ये॑शा॒नः । य॒दन्ने॑नाति॒रोह॑ति ।
ए॒तावा॑नस्य महि॒मा ।
अतो॑ ज्या॒यागं॑श्च पू॒रुषः॑ ॥ 1 ॥

पादो॑ऽस्य॒ विश्वा॑ भू॒तानि॑ । त्रि॒पाद॑स्यामृतं दि॒वि ।
त्रि॒पादू॑र्ध्व उदै॒त्पुरु॑षः ।
पादो॑ऽस्ये॒हाऽऽभ॑वा॒त्पुनः॑ ।
ततो॑ विष्व॒ङ् व्य॑क्रामत् ।
सा॒श॒ना॒न॒श॒ने अ॒भि । तस्मा॑द्वि॒राड॑जायत ।
वि॒राजो॑ अधि पू॒रुषः॑ । स जा॒तो अत्य॑रिच्यत ।
प॒श्चाद्भूमि॑मथो॑ पु॒रः ॥ 2 ॥

यत्पुरु॑षेण ह॒विषा॑ । दे॒वा य॒ज्ञम॑तन्वत ।

वसन्तो अस्यासीदाज्यम् । ग्रीष्म इध्मश्शरद्ध्रुविः ।
सप्तास्यासन्परिधयः । त्रिः सप्त समिधः कृताः ।
देवा यद्यज्ञं तन्वानाः ।
अबध्नन्पुरुषं पशुम् ।
तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन् ।
पुरुषं जातमग्रतः ॥ 3 ॥

तेन देवा अयंजन्त । साध्या ऋषयश्च ये ।
तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः । सम्भृतं पृषदाज्यम् ।
पशूग्स्ताश्चक्रे वायव्यान् । आरण्यान्ग्राम्याश्च ये ।
तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः । ऋचः सामानि जज्ञिरे ।
छन्दागंसि जज्ञिरे तस्मात् । यजुस्तस्मादजायत ॥ 4 ॥

तस्मादश्वा अजायन्त । ये के चोभयादतः ।
गावो ह जज्ञिरे तस्मात् । तस्माज्जाता अजावयः ।
यत्पुरुषं व्यदधुः । कृतिधा व्यकल्पयन् ।
मुखं किमस्य कौ बाहू । कावूरू पादावुच्येते ।
ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत् । बाहू राजन्यः कृतः ॥ 5 ॥

ऊरू तदस्य यद्वैश्यः । पद्भ्याग् शूद्रो अजायत ।
चन्द्रमा मनसो जातः । चक्षोः सूर्यो अजायत ।
मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च । प्राणाद्वायुरजायत ।

नाभ्यां आसीदन्तरिक्षम् । शीष्णो द्यौः समंवर्तत ।
पृद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात् ।
तथा लोकाग् अंकल्पयन् ॥ 6 ॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम् ।
आदित्यवर्णं तमसस्तु पारे ।
सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः ।
नामानि कृत्वाऽभिवदन् यदास्ते ।
धाता पुरस्ताद्यमुं दाजुहारं ।
शक्रः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः ।
तमेवं विद्वानमृतं इह भवति ।
नान्यः पन्था अयनाय विद्यते ।
यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः ।
तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।
ते ह नाकं महिमानः सचन्ते ।
यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः ॥ 7 ॥

2.3 Uttra Narayanam

अद्भ्यः सम्भूतः पृथिव्यै रसाच्च ।
विश्वकर्मणः समंवर्तताधि ।
तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति ।

तत्पुरुषस्य विश्वमाजानुमग्रे ।
वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम् ।
आदित्यवर्णं तमंसः परंस्तात् ।
तमेवं विद्वानमृतं इह भवति ।
नान्यः पन्थां विद्यतेयंऽनाय ।
प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः ।
अजायमानो बहुधा विजायते ॥ 8 ॥

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम् ।
मरीचीनां प्रदमिच्छन्ति वेधसः ।
यो देवेभ्य आतपति ।
यो देवानां पुरोहितः ।
पूर्वो यो देवेभ्यो जातः ।
नमो रुचाय ब्राह्मये ।
रुचं ब्राह्मं जनयन्तः ।
देवा अग्रे तदब्रुवन् ।
यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात् ।
तस्य देवा असन् वशे ॥ 9 ॥

ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत् न्यौ ।
अहोरात्रे पार्श्वे । नक्षत्राणि रूपम् ।
अश्विनौ व्यात्तम् । इष्टं मनिषाण ।

ॐ मुं मनिषाण । सर्वं मनिषाण ॥ 10 ॥

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

3 Narayana Sooktam

ॐ ॥ सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशंभुवम् ।
विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमं पदम् ।

विश्वतः परमान् नित्यं विश्वं नारायणगं हरिम् ।
विश्वमे वेदं पुरुषस् तद् विश्व-मुप जीवति ।

पतिं विश्वस् यात्मेश् वरुणं शाश्वतगं शिव-मच्युतम् ।
नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं पुरायणम् ।

नारायणपरो ज्योति रात्मा नारायणः परः ।
नारायणपरं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः ।

नारायणपरो ध्याता ध्यानं नारायणः परः ।
यच्च किं चिज्जगत् सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा ॥

अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः ।
अनन्त मव्ययं कविं संमुद्रेऽतं विश्व शंभुवम् ।

पद्म कोश-प्रती काशं हृदयं चाप्य धोमुखम् ।
अधो निष्ठ्या वितस् यांते नाभ्या मुपरि तिष्ठति ।

ज्वाल माला कुलं भाती विश्वस् यायतनं महत् ।
सन्ततं शिला भिस् तुलं बत्याको शसन् निभं ।

तस्यान्ते सुषिरं सूक्ष्मं तस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितम् ।
तस्य मध्ये महानग्नि-विश्वार्चि-विश्वतोमुखः ।

सोऽग्रं भुग् विभजन् तिष्ठन् नाहां रमजरः कविः ।
तिर्य गूर्ध्व-मधश् शायी रुश्-मयस् तस्य सन्तता ।

सं ताप यति स्वं देह मापां दतलु मस्तकः ।
तस्य मध्ये वह्(न्) निशिखा अणीयोर्ध्वा व्यवस्थितः ।

नीलतो-यदं मध् यस्था-द्विध् युल्ले खेव भास्वरा ।
नीवार शूकं वत् तन्वी पीताभां स्वत्य णूपमा ।

तस्याः शिखाया मध्ये पुरमां त्मा व्यवस्थितः ।

स ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट् ॥

ऋतगं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ।
ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः ॥

नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि ।
तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

4 Vishnu Sooktam

ॐ विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचं यः
पार्थिवानि विममे रजागं सियो
अस्कंभायदुत्तरगं सधस्थं
विचक्रमाणस्त्रेधोरुंगायो
विष्णोरराटमसि विष्णोः
पृष्ठमंसि विष्णोः श्रप्त्रेस्थो
विष्णोस्स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमंसि
वैष्णवमंसि विष्णावे त्वा ॥

तदस्य प्रियमभिपाथो अश्याम् ।
नरो यत्र देवयवो मदन्ति ।
उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था ।
विष्णो पदे परमे मध्व उथ्सः ।

प्रतद्विष्णुस्तवते वीर्याय ।
मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः ।
यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु ।
अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा ।
पुरो मात्रया तनुवा वृधान ।
न ते महित्वमन्वश्रुवन्ति ॥

उभे ते विद्म रजंसी पृथिव्या विष्णो देवत्वम् ।
परमस्य विथ्से ।
विचक्रमे पृथिवीमेष एताम् ।
क्षेत्राय विष्णुर्मनुषे दशस्यन् ।
ध्रुवासो अस्य कीरयो जनांसः ।
ऊरुक्षितिग्ं सुजनिमाचकार ।
त्रिदेवः पृथिवीमेष एताम् ।
विचक्रमे शतर्चसं महित्वा ।
प्रविष्णुरस्तु तवसस्तवीयान् ।
त्वेषग्ं ह्यस्य स्थविरस्य नामं ॥

अतो॑ दे॒वा अ॑वन्तु नो॒ यतो॑ वि॒ष्णुर्वि॑च॒क्रमे॑ ।
पृ॒थि॒व्याः स॒प्तधा॑म॒भिः ।
इ॒दं वि॒ष्णुर्वि॑च॒क्रमे॑ त्रे॒धा नि॑द॒धे प॒दम् ।
समू॑ढमस्य पा॒गं सु॒रे ॥

त्रीणि॑ प॒दा वि॑च॒क्रमे॑ वि॒ष्णुर्गो॑पा अदा॑भ्यः ।
ततो॑ धर्मा॑णि धा॒रयन् ।
वि॒ष्णोः कर्मा॑णि पश्य॑त॒ यतो॑ व्र॒तानि॑ पस्प॒शे ।
इन्द्र॑स्य॒ युज्यः॒ सखा॑ ॥

तद्वि॒ष्णोः पर॑मं प॒दगं॑ सदा॑ पश्य॑न्ति सू॒रयः॑ ।
दि॒वीव॒ चक्षु॑रात॑तम् ।
तद्वि॒प्रा॑सो वि॒प॒न्यवो॑ जागृ॒वागं॑ स॒स्समि॑न्धते ।
वि॒ष्णो॒र्यत्प॑र॒मं प॒दम् ।
पर्या॑प्त्या॒ अन॑न्तरायाय॒ सर्व॑स्तोमोऽति
रा॒त्र उ॑त्त॒म मह॑र्भवति सर्व॒स्याप्त्यै॑ सर्व॑स्य॒
जि॒त्त्यै॑ सर्व॑मे॒व तेना॑प्नोति॒ सर्वं॑ जयति ॥

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

5 Boo Sooktam

ओं भूमिर् भूम्ना द्यौर वरिणाऽन् तरिक्षं महित्वा ।

उपस् थेते देव्यदि तेऽग् निमन् नाद-मन् नाद् याया दधे ॥ (1)

आऽयङ्गैः पृश् निरक् रमी दसनन् मातरं पुनं ।

पितरं च प्रयन्त् सुवः ॥ (2)

त्रिगुं शद् धाम् विराजति वाक् पतङ्गायं शिश् रिये ।

प्रत् यस्य वहद् युभिः ॥ (3)

अस्यप् प्राणादं पानत्यन् तश् चरति रोचना ।

व्यंख् यन् महिषः सुवं ॥ (4)

यत् त्वां क्रुद्धः परो वपं मन्युना यद वंत्या ।

सु कल्पं मग्ने तत्तव पुनस् त्वोद् दीपया मसि ॥ (5)

यत्ते मन्यु परोप् तस्य पृथिवी मनुं दध्वसे ।

आदित्या विश्वे तद् देवा वसं वश्च समा भरन् ॥ (6)

मनो ज्योतिर् जुषतामाज्यम् विच्छिन्नं यज्ञं संमिमं दधातु ।

ब्रह्मस् पतिस् तनुता मिमनो विश्वे देवा, इहमां दयन्ताम् ।

सप्त ते, अग्ने समिधंस् सप्त जिह्वास् सप्तर्षयस् सप्त धामं प्रियाणि ।

सप्त होत्रास् सप्त धात्वां यजन्ति सप्त योनी रा पृणस्वा घृतेनं ।

पुनं रूर्जा निवर्त् तस्व पुनं रग्र इषा युषा । पुनर्नः पाहि विश्वतः ।

"सह रय्या निवर्त् तस्वाग्ने पिन् वस्व धारया ।

vish vaps niya विश्व फस् निया विश्व तस्परि ।"

लेकस् सलेकस् सुलेकस् तेन आदित्या

आज्यं ज्जुषाणा विंयन्तु केतस् सकेतस् सुकेतस् तेनं आदित्या
आज्यं ज्जुषाणा विंयन्तु विवस् वाꣳ अदितिर् देवं जूतिस् तेनं आदित्या
आज्यं ज्जुषाणा विंयन्तु ।

मेदिनीं देवी वसुन्धरा स्याद् वसुंधा देवी वासवी" ।

ब्रह्मवर्च सः पितॄणाम् श्रोत्रं चक्षुर्मनः ॥

देवी हिरण्य गर्भिणी देवी प्रसूवरी" ।

दसने सत्यायने सीद ।

समुद्रवती सावित्री हनो देवी मह्यगी" ।

महा धरणी महोव् यथिष् ठाश्, शृङ्गे शृङ्गे यज्ञे यज्ञे विभी षणीं ॥

इन्द्रं पत्नी व्याजनीं सुरसित इह ।

वायुपरीं जल शयनीं shvayan श्वयन् धारा सत्यन् धोपरिं मेदिनी ।

श्वोपरिं धत्तं गाय ।

विष्णुपत्नीं महीं देवीं माधवीं माधव प्रियाम् ।

लक्ष्मीं प्रियसखीं देवीं नमाम् यच्युत वल्लभाम् ॥

धनुर् धरायै विद्महे सर्व सिद्ध्यै च धीमहि ।

तन्नो धरा प्रचोदयात् ।

महीं देवीं विष्णुपत्नी-मजूर्याम् । प्रतीचीं मेनागं हविषां यजामः ।

त्रेधा विष्णुरु गायो विचक्रमे । महीं दिवं पृथिवी मन्तरिक्षम् ।

तच् छोणै तिश्रवं-इच्छ मांना । पुण्यग् श्लोकं यजमानाय कृण्वती ॥

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

6 Neela Sooktam

ओं गृणाहि ।

घृतवती सवित राधिं पत्यैः पयस्वती रन्ति राशानो, अस्तु ।

ध्रुवा दिशां विष्णुं पृत् न्य घोरऽस् येशां नासहं सोया मनोतां ।

बृहस्पतिर् मातरिश् वोत वायुस् सन्धु वाना वाता, अभि नो गृणन्तु ।

विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या, अस्ये श्याना जगंतो विष्णुपत्नी ॥

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

7 Durga Sooktam

जातवेदसे सुनवा मसोममराती यतो निदहाति वेदः ।

स नः पर्षदतिं दुर्गाणि विश्वां नावेव सिन्धुं दुरिताऽत्यग्निः ॥ (1)

तामग्निवर्णां तपसा ज्वलन्तीं-वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टाम् ।

दुर्गां देवीं शरणमहं प्रपद्ये सुतरं सितर से नमः ॥ (2)

अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान्त् स्वस्ति भिरतिं दुर्गाणि विश्वा ।

पूश्च पृथ्वी बहुला न उर्वी भवां तोकाय तनयाय शंयोः ॥ (3)

विश्वां निनो दुर्गहां जातवे दःसिन्धुन् नावा दुरिताऽतिं पर्षि ।

अग्ने अत्रिवन् मनसा गृणानोऽस्माकं बोध्य विता तनूनाम् ॥ (4)

पृ॒त॒ना॒ जि॒त॒गुं॒ स॒ह॒मा॒न॒ मु॒ग्र॒ म॒ग्नि॒गुं॒ हुं॒वे॒म॒ प॒र॒मा॒थ् स॒ध॒स्था॑त् ।
स नः॑ प॒र्-ष॒द॒तिं॑ दु॒र्गा॒णि॒ वि॒श्व॒ा॒ क्षा॒म॒द् दे॒वो अ॒तिं॑ दु॒रि॒ता॒ऽत् य॒ग्निः॑ ॥ (5)

प्र॒त्नो॒षिं क॒मी॒ड्यो॑ अ॒ध्व॒रेषु॑ स॒ना॒च्च॒हो त॒ान॒व्यं॑श्च॒ स॒त्सि॑ ।
स्वा॒ज्चा॑ऽग्ने त॒नु॒वं पि॒प्र॒य॒स् वा॒स् म॒भ्यं च॒सौ भ॑ग॒मा॒यं ज॒स्व ॥ (6)

गो॒भिर्जु॑ष्टं म॒यु॒जो नि॒षि॒क् त॒ंत॒वेन्द्र॑ वि॒ष्णो॒ रनु॑स॒ज्व॒रे॒म ।
ना॒क॑स्य पृ॒ष्ठ म॒भि॒ सं॒वँ॒सां नो॒वै॒ष्णा॑वीं-लो॒क इ॒ह मा॑द॒य॒न्ता॒म् ॥ (7)

ॐ का॒त्या॒य॒ना॒यं वि॒द्म॒हे क॒न्य॑कु॒मा॒रि॑ धी॒म॒हि ।
त॒न्नो॑ दु॒र्गिः प्र॒चो॒द॒या॑त् ॥
ॐ शा॒न्तिः॒ शा॒न्तिः॒ शा॒न्तिः॑ ॥

8 Sri Sooktam

ओ॒म् ॥ हि॒र॑ण्य॒व॒र्णां॒ ह॒रि॑णीं सु॒व॒र्ण॑र॒ज॒ त॒स्रं॑जा॒म् ।
च॒न्द्रां हि॒र॑ण्म॒यीं-ल॒क्ष्मीं॑ जा॒त॒वे॒दो म॒ आव॑ह ॥

तां म॒ आव॑ह जा॒त॒वे॒दो ल॒क्ष्मी॑म॒न॒प॒गा॒मि॒नी॑म् ।
य॒स्यां हि॒र॑ण्यं वि॒न्दे॒यं गा॒म॒श्वं पु॑रु॒षा॒न॒ह॒म् ॥

अ॒श्व॒पूर्वां रं॑थम॒ध्यां ह॒स्तिना॑द प्र॒बोधि॑नीम् ।
श्रियं दे॒वीमुप॑ह्वये श्रीर्मा॑ दे॒वीर्जुष॑ताम् ॥

कां सो॑स्मि तां हि॒र॒ण्यप्रा॒कारां॑मा॒र्द्रां ज्वल॑न्तीं तृ॒प्तां तृ॒र्पय॑न्तीम् ।
प॒द्मे स्थि॑तां प॒द्मव॑र्णां ता॒मि॒होप॑ह्वये श्रियम् ॥

च॒न्द्रां प्र॑भा॒सां य॒शसा॑ ज्वल॑न्तीं श्रियं-लो॒के दे॒वजु॑ष्टामु॒दाराम् ।
तां प॒द्मिनी॑मीं शर॑णम॒हं प्रप॑द्येऽल॒क्ष्मीमे॑ नश्यतां त्वां-वृ॑णे ॥

आ॒दि॒त्यव॑र्णे तप॒सोऽधि॑जा॒तो वन॑स्पति॒स्तव॑ वृ॒क्षोऽथ॑ बि॒ल्वः ।
तस्य॑ फल॑ानि तप॒सानु॑दन्तु मा॒यान्त॑रा॒याश्च बा॒ह्या अ॑ल॒क्ष्मीः ॥

उपै॑तु मां दे॒वस॒खः की॒र्तिश्च॑ मणि॑ना स॒ह ।
प्रा॒दुर् भू॒तोऽस् मि॑राष् ट्रेऽस्मिन् की॒र्तिमृ॑द्धिं द॒दातु॑ मे ॥

क्षु॒त्पि पा॒सा म॑लां ज्ये॒ष्ठाम॒ल॒क्षी-र्ना॑श या॒म्यह॑म् ।
अभू॑ति॒मसं॑मृद्धिं च स॒र्वा नि॑र्णु॒द मे गृ॑हात् ॥

ग॒न्ध॒द्वारां दु॑राध॒र्षां नि॒त्यपु॑ष्टां करी॒षिणी॑म् ।
ई॒श्वरी॑गं सर्व॑भू॒तानां॑ ता॒मि॒होप॑ह्वये श्रियम् ॥

श्रीर्मे भुजतु । अलक्षीर्मे नश्यतु ।

मनसः काममाकूतिं-वाचः सत्यमंशीमहि ।
पशूनां रूपमन्नस्य मयि श्रीः श्रयतां-यशाः ॥

कृदमेन प्रजाभूता मयि सम्भव कृदम ।
श्रियं-वाँसयं मे कुले मातरं पद्ममालिनीम् ॥

आपः सृजन्तुस् निग्धानि चिक्ली तवस मे गृहे ।
नि च देवीं मातरं श्रियं-वासयं मे कुले ॥

आर्द्रा पुष्करिणीं पुष्टिं पिङ्गलां पद्ममालिनीम् ।
चन्द्रां हिरण्मयीं-लक्ष्मीं जातवेदो मुआवह ॥

आर्द्रा-यः करिणीं-यष्टिं सुवर्णां हेममालिनीम् ।
सूर्यां हिरण्मयीं-लक्ष्मीं जातवेदो मुआवह ॥

तां मु आवह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् ।
यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योऽश्वान्, विन्देयं पुरुषानहम् ॥

ॐ महादेव्यै च विद्महे विष्णुपत्नी च धीमहि ।
तन्नो लक्ष्मीः प्रचोदयात् ॥

सक्तु मिव तित उना पुनन्तो यत्र धीरा मनसा वाच मक्रत ।
अत्रा सखायः सख्यानी जानते भद्रैषां लक्ष्मी निहिता धिवाचि ॥

9 Medha Sooktam

ओं यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः । छन्दोभ्योऽध्यमृतांथ्सम्बभूव ।
स मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु । अमृतस्य देवधारणो भूयासम् ।
शरीरं मे विचर्षणम् । जिह्वा मे मधुमत्तमा ।
कर्णाभ्यां भूरिविश्रुवम् । ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधया पिहितः ।
श्रुतं मे गोपाय ।
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ओं मेधादेवी जुषमाणा न आगाद् विश्वाची भद्रा सुम नस्यमाना ।
त्वया जुष्टा नुदमाना दुरुक्तांन् बृहद् वंदेम विदथे सुवीराः ।
त्वया जुष्टं ऋषिर्भवति देवि त्वया ब्रह्माऽऽगतश्रीं रुत त्वया ।
त्वया जुष्टंश्चित्रं विन्दते वसु सानो जुषस्व द्रविणो न मेधे ॥

मेधां म इन्द्रो ददातु मेधां देवी सरस्वती ।
मेधां मे अश्विना वुभावाधत्तां पुष्कं रस्रजा ।
अप्सरासु च या मेधा गन्धर्वेषु च यन्मनः ।

दैवीं मे॒धा सर॑स्वती॒ सा मां मे॒धा सुर॑भिर्जुषता॒ग् स्वाहा॑ ।
आ मां मे॒धा सुर॑भिर्वि॒श्वरू॑पा॒ हिर॑ण्यवर्णा॒ जग॑ती जग॒म्या ।
ऊर्ज॑स्वती॒ पय॑सा॒ पिन्व॑माना॒ सा मां मे॒धा सु॒प्रती॑का जुषन्ताम् ॥

मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मय्य॑ग्निस्तेजो॑ दधातु
मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयीन्द्र॑ इन्द्रि॒यं द॑धातु
मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयि॑ सूर्यो॑ भ्राजो॑ दधातु ॥

हंस॒ हंसाय॑ वि॒द्महे॑ परमहंसाय॑ धीमहि ।
तन्नो॑ हंसः प्रचोदया॑त् ॥

ओं शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

10 Punniyahavachanam

10.1 Pavamana Sooktam

ॐ ॥ हिर॑ण्यवर्णाः शुच॑यः पाव॒का
यासु॑ जा॒तः क॒श्यपो॑ यास्विन्द्रः ।
अ॒ग्निं या गर्भं॑ दधि॒रे वि॑रूपा॒स्ता न॒
आप॑श्शग्ग् स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥

यासा॒गुं राजा॒ वरु॑णो॒ याति॑ म॒ध्ये स॒त्यानृ॑ते,
अ॒व प॒श्यं ज॒ना॒नाम् ।

म॒धुश् च॒तुश् शु॒चं यो॒ याः

पा॒व॒कास्ता न॒ आप॒श्शग्ग् स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥

यासां॑ दे॒वा दि॒वि कृ॑ण्वन्ति॑ भ॒क्षं या,

अ॒न्तरि॑क्षे बहु॒धा भ॑वन्ति ।

याः पृ॒थि॒वीं प॒य॑सो॒न् द॑न्ति शु॒क्रास्ता न॒

आप॒श्शग्ग् स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥

शि॒वेन॑ मा॒ चक्षु॑षा प॒श्यता॑ प॒श्शि॒वयां

त॒नुवो॑ प॒स् पृ॒श त॒त् वचं॑ मे ।

स॒र्वाग्ग् अ॒ग्नीग्ग् र॑प्सुष॒दो हु॒वे वो॒ मयि॑

व॒र्चो ब॒ल॒मो जो॒ निध॑त्त ॥

प॒व॒मा॒न॒स्सुव॑र्जनः । प॒वि॒त्रेण॑ वि॒च॑र्षणिः ।

यः पो॒ता स पु॑नातु मा । पु॒न॒न्तु मा दे॒व ज॒नाः ।

पु॒न॒न्तु म॒न॒वो धि॒या । पु॒न॒न्तु वि॒श्वं आ॒य॒वः ।

जा॒त॒वे॒दः प॒वि॒त्र॒वत् । प॒वि॒त्रेण॑ पु॒ना॒हि मा ।

शु॒क्रेण॑ दे॒व दी॒द्यत् । अ॒ग्ने क्र॒त्वा क्र॒तूग्ग् र॒नु ।

य॒त्ते प॒वि॒त्रं म॒र्चि॒षि । अ॒ग्ने वि॒त॒त म॒न्त्रा ।

ब्रह्म तेन पुनीमहे । उभाभ्यां देवसवितः ।
पुवित्रेण सवेनं च । इदं ब्रह्म पुनीमहे ।
वैश्व देवी पुनती देव्या गात् ।

यस्यै ब्रह्मीस् तनुवो वीत पृष्ठाः ।
तया मदन्तः सधु माद्येषु ।
वयग्ग् स्याम पतयो रयीणाम् ।
वैश्वानरो रश्मिभिर्मा पुनातु ।
वातः प्राणेनें षिरो मयो भूः ।
द्यावा पृथिवी पयसा पयोभिः ।
ऋतावरी यज्ञिये मा पुनीताम् ॥

बृहद् भिः सवि तस् तृभिः । वर्षिष् ठैर् देव मन्मभिः ।
अग्ने दक्षैः पुनाहि मा । येन देवा, अपुनत ।
येनापो दिव्यङ्कशः । तेन दिव्येन ब्रह्मणा ।
इदं ब्रह्म पुनीमहे । यः पावमानी रुद्धयेति ।
ऋषिभिस् सम्भृतगुं रसम् । सर्वगुं स पूत मंश्राति ।
स्वदितं मातरिश्वना । पावमानीर्यो अध्येति ।
ऋषिभिस्सम्भृतगुं रसम् । तस्मै सरस्वती दुहे ।
क्षीरगुं सर्पिर् मधू दकम् ॥

पावमानीस् स्वस्त् ययनीः । सुदुघाहि पयस्वतीः ।

ऋषिभिस्सम्भृतो रसः । ब्राह्मणेष्वमृतगं हितम् ।
पावमानीर्दिशन्तु नः । इमं लोकमथो अमुम् ।
कामान्त्समं धयन्तु नः । देवीर्देवैः समाभृताः ।
पावमानीस् स्वस्त् ययनीः । सुदु घाहि घृतश् चुतः ।
ऋषिभिः सम्भृतो रसः । ब्राह्मणेष्वमृतगं हितम् ।

येन देवाः पवित्रेण । आत्मानं पुनते सदा ।
तेन सहस्रंधारेण । पावमान्यः पुनन्तु मा ।
प्राजापत्यं पवित्रम् । शतोद्यामगं हिरण्मयम् ।
तेन ब्रह्म विदो वयम् । पूतं ब्रह्म पुनीमहे ।
इन्द्रस्सुनीती सहमा पुनातु । सोमस् स्वस्त्या वरुणस् समीच्या ।
यमो राजा प्रमृ णाभिः पुनातु मा ।
जातवेदा मोर्जयन्त्या पुनातु । भूर्भुवस्सुवः ॥

तच्छं योरावृणीमहे । गातुं यज्ञाय ।
गातुं यज्ञपंतये । दैवीस्स्वस्तिरस्तु नः ।
स्वस्तिर्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम् ।
शं नो अस्तु द्विपदे । शं चतुष्पदे ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त् वग्नये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः ।

नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि ॥

10.2 Vasthoshpatha Mantram

वास्तोष्पते प्रतिजानी ह्यस्मान् स्वावेशो अनमीवो भवानः ।
यत्वे महं प्रति तन्नो जुषस्व शन्न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे ।
वास्तोष्पते शग्मया सः सदांते सक्षीमहिरण्वयां गातुमत्यां ॥

आवः , क्षेमं उतयो गेवरन्नो यूयं पात स्वस्तिभिः स्सदानः
वास्तोष्पते प्रतरणो न एधि गोभिरश्वे भिरिन्दो ।
अजरां सस्ते सख्ये स्याम पितवे पुत्रान् प्रतिनो जुषस्व ।
अमीवहा वास्तोष्पते विश्वां रूपाण्यां विशन् । सखां सुशेवं एधिनः

शिवः शिवं भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवः ॥

आपोहिष्ठा मयो भुवः तान ऊर्जे दधातन महेरणां चक्षसे ॥
योवः शिवतमो रसः तस्यं भाजयतेहनः उशतीरिव मातरः ॥
तस्मा अरंगमाम वः यस्यक्षयां जिन्वंथ आपो जूनयंथा च नः ॥

देवस्यं त्वा सवितुः प्रसवे । अश्विनो-र्बाहुभ्याम् । पूष्णो हस्ताभ्याम् ॥
अश्विनो भैषज्येन तेजसे ब्रह्मवर्चसा याभिषिञ्चामि ॥
देवस्यं त्वा सवितुः प्रसवे । अश्विनो-र्बाहुभ्याम् । पूष्णो हस्ताभ्याम् ।
सरस्वत्यै भैषज्येन । वीर्याया-न्नाद्याया-भिषिञ्चामि ॥
देवस्यं त्वा सवितुः प्रसवे । अश्विनो-र्बाहुभ्याम् । पूष्णो हस्ताभ्याम् ।
इन्द्रस्येन्द्रियेण । श्रियै यशसे बलाया-भिषिञ्चामि ॥

चवाजिनम् । सोमः राजानं वरुण माग्नि मन्वारं भामहे ।
आदित्यान् विष्णुः सूर्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिम् ।
देवस्यं त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनो-र्बाहुभ्याम्
पूष्णो हस्ताभ्याः सरस्वत्यै वाचो यन्तु यन्त्रे णाग् नेस्त्वा
साम् राज्ये नाभि षिञ्चामीन् द्रस् यत्वा
साम्राज्ये नाभि षिञ्चामी
बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्ये नाभि षिञ्चामी ॥

आयुराशास्ते । सुप्रजा-स्तव माशास्ते ।
सजात वन-स्या माशास्ते । उत्तरां देव यज्या माशास्ते ।
भूयो हविष्करण माशास्ते । दिव्यं घामाशास्ते ।
विश्वं प्रिय माशास्ते । यदनेन हविषाऽऽशास्ते ।
तदश्या तदृ ध्यात् । तदस्मै देवारां सन्ताम् ।
तदग्नि देवो देवेभ्यो वनंते वय मग्ने-मनुषाः ।

इष्टं च वीतं च उमे च नो द्यावां पृथिवि अ॑ हंसः स्पाताम्
इह गतिं-वर्मस्येदं च । नमो देवेभ्यः ॥

द्रुपदा दिवे-न्मुं मुचानः। स्विन्नः स्नात्वी मलादिव।
पूतं पवित्रेणे वाज्यम् । आपं शशुन्धन्तु मैनसः।
भूर्भुवसुवो भूर्भुवसुवो भूर्भुवसुवः ॥

आपो वा इदं सर्वं विश्वां भूतान्यापः प्राणा वा आपः
पशव आपोऽन्न-मापोऽमृत-मापः सम्राडापो विराडापः
स्वराडाप-श्छन्दाः स्यापो ज्योतिः ष्यापो यजूः ष्याप
स्सत्य माप-स्सर्वा देवता आपो भूर्भुवसुव-राप ओं ॥

10.4 Prashana Mantram

प्राशनं मंत्र जपं कुर्यात्

आप इद्धा उपेषजीः आपो अमी वचातनीः
आप सर्वस्य भेषजीः तास्ते कृण्वन्तु भेषजम्
अकाल मृत्यु हरणम् सर्व व्याधि निवारणम्
सर्व पाप क्षयकरम् वरुण पदोदकम् शुभम्

आमयावी चिन्वीत। आपो वै भेषजम्।

भेषजमे वास्मै करोति। सर्व मायुरेति।

॥उदकशान्ति मन्त्र पाठः समाप्तः ॥

11 Gosha Shanthi

शन्नो वातः पवतां मातृ रिश्वा शन्नस् तपतु सूर्यः ।

अहांनि शं भवन्तु नृश् शं रात्रिः प्रति धियतां ॥

शमु षानो व्युच् छतु शमां दित्य उदै तुनः ।

शिवा नृश् शन्तं मा भव सुमृ डीका सरस्वति ।

माते व्योम सन्दृशि ॥

इडांयै वास् त्वंसि वास्तु मद्वास् तुमन्तो भूयास् ममा

वास्तोश् छिथ्स्म ह्यवास्तुस् सभूयात्

योऽस् मान् द्वेष्टि यंच वयं द्विष्मः ॥

प्रतिष्ठाऽसिं प्रतिष्ठावन्तो भूयास् ममा प्रतिष्ठायां

छिथ्स्म ह्य प्रतिष्ठास्स भूयात्

योऽस् मान् द्वेष्टि यंच वयं द्विष्मः ॥

आवांतु वाहि भेषजव विवांत वाहि यद् रपः ।

त्वंहि विश्व भेषजो देवानां दूत ईयसे ॥

द्वाविमौ वातौ वात आ सिन्धोरा परा वतः ।

दक्षं मे, अन्य आवातु पराऽन्यो वातु यद् रपः ॥

यद्ददो वा॒न्त ते गृ॒हेऽ मृ॒तस्य नि॒धिर् हि॒तः ।
ततो॑ नो देहि जी॒वसे॒ ततो॑ नो धेहि भेष॒जं ।
ततो॑ नो मह॒ आव॑ह॒ वात् आवा॑तु भेष॒जं ॥
शं भूर्म॑ यो॒भुर्नो॑ हृ॒दे प्र॒ण आयु॑र॒षि तारि॑षत् ।
इन्द्र॑स्य गृ॒होऽसि॒ तं त्वा॒ प्र॒पद्ये॒ सगु॑स् साश्वः॑ ।
स॒ह यन्मे॒ अस्ति॒ तेन॑ ॥

भूः प्र॒पद्ये॒ भुवः॒ प्र॒पद्ये॒ सुवः॒ प्र॒पद्ये॒ भूर्भुव॑स्सुवः॒ प्र॒पद्ये॒
वा॒युं प्र॒पद्ये॑ऽना॒र्त्ता दे॒वतां॑ प्र॒पद् येऽश्मां॑ नमाख॒णं प्र॒पद्ये॒
प्र॒जाप॑तेर् ब्रह्म को॒शं ब्र॒म प्र॒पद्य॒ ओं प्र॒पद्ये॒ ॥
अ॒न्तरि॑क्षं म उ॒र्वन्तरं॑ बृ॒ह द॒ग् नयः॒ पर्व॑ ताश्च॒य या॒वातः॑
स्व॒स्त्या स्व॒स्ति मा॒न्तया॑ स्व॒स्त्या स्व॒स्ति मा॒नं सा॒नि ॥
प्रा॒णां पा॒नौ मृ॒त्योर्मा॑ पा॒तुं प्रा॒णां पा॒नौ मा मा॑ हाशिष्ठं मयि॑
मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मय्य॒ग्नि स्तेजो॑ दधातु मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयीन्द्र॑
इन्द्रि॒यं द॑धातु मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयि॑ सूर्यो॑ भ्राजो॑ दधातु ॥
द्यु॒भि र॒त्युभिः॒ परि॑पात म॒स्मान रि॑ष्टे भिरश् वि॒ना सौ॒भं गे॒भिः ।
तन्नो॑ मि॒त्रो वरु॑णो माम हन्ता॒ मदितिः॒ सिन्धुः॑ पृथि॒वी, उ॒तद्यौः॑ ॥
कया॑ नश्चि॒त्र आ॒भुव॑ दू॒ती स॒दा वृ॑ध॒स् सखा॑ ।
कया॑ शचि॑ष् ठया वृ॒ता ॥

कस्त्वा॑ स॒त्यो मदा॑नां म॒ हि॑ष्ठो मथ्स॒ दन्ध॑सः ।
दृ॒ढा चि॑दा॒ रुजे॒ वसु॑ ॥
अ॒भी षु॒णस् सखा॑ना मवि॒ता ज॑रि त्रे॒णां । श॒तं भ॑वास् यू॒तिभिः॑ ॥

वयंस् सुपर्णा, उपसे दुरिन्द्रं प्रियमैधा ऋषयो नाधं मानाः ।
अपद् ध्वान्त मूर् णुहि पूर्द्धि चक्षुर् मुमुग् ध्यंस्मान् निध येव ब्रुधान् ॥
शन्नो देवी रभिष्टय आपो भवन्तु पीतये । शौय्यो रभिस्त्र वन्तुनः ॥
ईशाना वार् याणां क्षयन्तीः चर्ष णीनां । अपो यांचामि भेषजं ॥
सुमित्रान् आप ओषधयस् सन्तु दुर् मित्रास् तस्मै
भुयासुर् योऽस्मान् द्वेष्टि यंच वयं द्विष्मः ॥
आपो हिष्ठा मयोभुवस् तानं ऊर्जे दधातन । महे रणाय चक्षंसे ।
यो वः शिवतमो रसस् तस्य भाजय तेह नः । उशतीरिव मातरः ।
तस्मा अरं गमामवो यस्य क्षयाय जिन्वंथ । आपो जनयथा चनः ॥
पृथिवी शान्ता साऽग्निना शान्ता सा मे शान्ता शुचं शमयतु ।
अन्तरिक्षं शान्तं तद् वायुना शान्तं तन्मे शान्तं शुचं शमयतु ।

द्यौः शान्ता साऽऽदित्येन शान्ता सा मे शान्ता शुचं शमयतु ॥
पृथिवी शान्तिं रन्तरिक्षं शान्तिर् द्यौश् शान्तिर् दिशः शान्तिं
खान्त रदिशाः शान्तिं रग्निश् शान्तिर्
वायुश् शान्तिं रादित्यश् शान्तिश् चन्द्रमाश् शान्तिर्
नक्षत्राणि शान्तिं राप्श् शान्तिं रोषधयश् शान्तिर् वनस्पतयश् शान्तिर्
गौश् शान्तिं रजा शान्तिं रश्वश् शान्तिः पुरुषश् शान्तिर् ब्रम् शान्तिर्
ब्राह्मणश् शान्तिश् शान्तिं रेव शान्तिश् शान्तिर् मे, अस्तु शान्तिः ॥
तयाऽहं शान्त्या सर्वं शान्त्या मह्यं द्विपदे चतुष्पदे च
शान्तिं करोमि शान्तिर्मे, अस्तु शान्तिः ॥
एह श्रीश्च ह्रीश्च धृतिश्च तपो मेधा प्रतिष्ठा श्रद्धा सत्यं

धर्मश् चैतानि मोत् तिष्ठन्तु मनूत् तिष्ठन्तु मामाः श्रीश्च ह्रीश्च
धृतिश्च तपो मेधा प्रतिष्ठा श्रद्धा सत्यं धर्मश् चैतानि मा मा हांसिषुः ॥
उदायुषा स्वायुषो दोषं धीनाः रसेनोत्
पर्जन्यस्य शुष्मे णोदस्था ममृताः अनु ॥
तच् चक्षुर् देवहितं पुरस्तात् शुक्र मुच्चरत् ॥
पश्येम शरदंशतं जीवेम शरदंशतं नन्दाम शरदंशतं
मोदाम शरदंशतं भवाम शरदंशतः शृणवाम शरदंशतं
प्रब्रवाम शरदंशत मजीतास् याम शरदंशतं जोक्च सूर्यं दृशे ॥
य उदंगान् महतोऽर् णवान् विब्राजं मानस् सरि रस्य मद् ध्याथ समा
वृषभो लोहिताक् षस् सूर्यो विपश् चिन् मनसा पुनातु ॥
ब्रह्मणश् चोतन्यसि ब्रह्मण आणीस्थो ब्रह्मण आव पनमसि धारितेयं
पृथिवी ब्रह्मणा मृहि धारि तमे नेन महदन् तरिक्षं दिवं दाधार पृथिवीः
सदेवाय् यदहं वेद तदहं धारयाणि मामद् वेदोऽधि विस्रंसत् ।
मेधा मनीषे माविं शताः समीचीं भूतस्य भव्यस् यावरुद्
ध्यै सर्व मायुर याणि सर्व मायुर याणि ॥
आभिर् गीर् भिर् यदतो न ऊन माप्याय यह रिवो वर्द्धमानः ।
यदा स्तो तृभ्यो महिं गोत्रा रुजासिं भूयिष् ठभाजो , अधते श्याम ।
ब्रह्म प्रावां दिष्म तन्नो माहा सीत् ॥
॥ ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

12 Pancha Shanthi

शं नो मित्रः शं वरुणः । शं नो भवत्वयमा ।
शं न इन्द्रो बृहस्पतिः । शं नो विष्णुरुरुक्रमः ।
नमो ब्रह्मणे । नमस्ते वायो । त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि ।
त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मं वदिष्यामि । ऋतं वदिष्यामि ।
सत्यं वदिष्यामि । तन्मामंवतु । तद्वक्तारमवतु ।
अवतु माम् । अवतु वक्तारम् ।
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ 1 ॥

शं नो मित्रः शं वरुणः । शं नो भवत्वयमा ।
शं न इन्द्रो बृहस्पतिः । शं नो विष्णुरुरुक्रमः ।
नमो ब्रह्मणे । नमस्ते वायो । त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि ।
त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम् । ऋतमवादिषम् ।
सत्यमवादिषम् । तन्मामावीत् । तद्वक्तारमावीत् ।
आवीन्माम् । आवीद्वक्तारम् ।
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ 2 ॥

ॐ सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै ।
तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ।
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ 3 ॥

नमो॑ वा॒चे याचो॑ दि॒ता या चा॒नु दि॒ता
तस्यै॑ वा॒चे नमो॑ नमो॑ वा॒चे नमो॑ वा॒चस्
पत॑ये नम॒ ऋषि॑भ्यो मन्त्र॒ कृद्भ्यो॑
मन्त्रं॑ पति॒भ्यो मामा॑ मृष॑भ्यो मन्त्र॒ कृतो॑ मन्त्र॒ पत॑यः
परा॑ दुर्माऽह॒ मृषी॑न् मन्त्र॒ कृतो॑
मन्त्र॒ पती॑न् परा॑दौ वैश्व॒ देवी॑ वाचं
मु॒द्यासः॑ शि॒वा मद॑स् ता॒ज्जुष्
टां दे॒वेभ्यः॑ शर्म॑ मे द्यौः शर्म॑ पृथि॒वी शर्म॑ विश्वं मि॒दं जग॑त् ।
शर्म॑ च॒न्द्रश्च॒ सूर्य॑श्च॒ शर्म॑ ब्रह्म॒ प्रजा॑प॒ती ।
भूतं॑ व॒दिष्ये॒ भुव॑नं व॒दिष्ये॒ तेजो॑ व॒दिष्ये॒ यशो॑ व॒दिष्ये॒ तपो॑ व॒दिष्ये॒
ब्रह्म॑ व॒दिष्ये॒ स॒त्यं व॒दिष्ये॒ तस्मा॑ अ॒हमि॒द-मु॑प॒स्तर॑ण॒-मुप॑स्तृण उ॒पस्
तर॑णं मे प्र॒जायै॑ प॒शूनां॑ भू॒या दु॑प॒स्तर॑ण
म॒हं प्र॒जायै॑ प॒शूनां॑ भू॒या संप्रा॑णां पानौ
मृ॒त्योर् मा॑पातुं प्रा॒णां पानौ॑ मा मां हा
सिष्टं॑ मधुं म॒निष्ये॒ मधुं॑ ज॒निष्ये॒ मधुं॑ वक्ष्यामि मधुं
व॒दिष्यामि॑ मधु॑मतीं दे॒वेभ्यो॑ वाचंमु॒द्यासः॑ शुश्रू॒षेण्यां॑
मनु॒ष्येभ्य॑स्तं मां दे॒वा अ॑वन्तु शो॒भायै॑ पि॒तरोऽनु॑मदन्तु ॥
ओं शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥ 4 ॥

ओं तच्छं॑ योरावृ॒णीमहे॑ । गा॒तुं य॒ज्ञाय॑ ।
गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये । दैवी॑ः स्व॒स्तिर॑स्तु नः ।
स्व॒स्तिर्मानु॑षेभ्यः । ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम् ।

शन्नो अस्तु द्विपदे । शं चतुष्पदे ॥
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ 5 ॥